

Jäsenkirje 1/2011

Julkaistu: 31 maaliskuun, 2012 | Kirjoittanut: evankelointijavankilalahetus

JÄSENKIRJE 1/11

Tervehdys teille, hyvät vankilatyön ystävät!

Vuosikokous pidettiin 26.3. Helsingissä Malmin helluntaiseurakunnan rukoushuoneella. Vuosikokouksen jälkeen oli ”Herätyskokous – julistakaa vangituille vapautusta!” Puhujina olivat Antti Sainio, Pertti Hottinen, Annikki Salo ja Tapio Kangas. Todistuspuheenvuoron piti Terno Theslund. Saimme kuulla vahvaa Sanaa ja koskettavia puheenvuoroja.

Kutsuhuuto –lauluryhmä hoiti musiikin reippaasti ja innoittavasti.

Vuosikokouksessa päätettiin yhdistyksen virallisista asioista, joista tarkemmat tiedot löytyvät yhdistyksen kotisivuilta. Tähän oheen poimin muutamia asioita. Vuosikokouksen valitsema hallitus on sama kuin edellisenäkin vuonna. Hallitukseen kuuluvat: puheenjohtaja Matti Salo (puh. 0500-128090), varapuheenjohtaja Pertti Hottinen (puh. 040-3013154), sihteeri Soile Inkari (puh. 040-7739132), rahastonhoitaja Jani Isomäki (puh. 050-5121996), jäsen Jouko Jutila (puh. 040-5115174). Varajäseninä jatkavat Aarni Koskikunnas ja Antti Sainio. Jos sinulla on vankilatyöhön liittyviä asioita ja ehdotuksia mielessäsi, niin olemme iloisia yhteydenotoistasi.

Vuosikokous vahvisti jäsenmaksun suuruudeksi 10 €/henkilö. Yhdistyksen tilinumero on TSOP 571052-235553. Jäsenmaksuille viitenumero on 1504 ja vastaavasti lahjoituksille 5005. Pidämme tärkeänä sitä, että jokainen jäsen hoitaisi jäsenmaksunsa ja tälläkin tavalla osoittaisi pitävänsä vankilatyötä arvokkaana työmuotona. Jokainen lahjoitus on myös arvokas, jotta vankilatyötä ylipäättään voidaan tehdä.

Herran Jeesuksen runsasta siunausta ja johdatusta! Teitä ystävät rukouksin muistaen,
Soile Inkari, sihteeri

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

Jumala kutsuu ihmisiä teiltä ja aitovieriltä valtakuntaansa. Hän lähetti Poikansa, Jeesuksen Kristuksen maailmaan sovittamaan ihmiskunnan synnit. Mekin olemme päässeet tästä sovitukselta osallisiksi ja haluamme rakkaudesta Häneen viedä tätä sanomaa eteenpäin. Olemme niitä palvelijoita, joille Herramme sanoi: ” Mene teille ja aitovierille ja pakota heitä tulemaan sisälle, että minun taloni täyttyisi” (Luuk 14: 23).

Syksyllä vietimme yhdistyksemme 10-vuotisjuhlaa. Muistelimme menneitä ja kiitimme Herraa, että olemme saaneet olla Hänen elopellollaan. Saamme olla kiitollisia siitä, että meillä on ovet auki useimpiin maamme vankiloihin ja että meillä on hyviä vankilalähettejä ja työmme tukijoita rukousrintamassa ja kantamassa työmme taloudellista vastuuta. Kuitenkaan emme voi elää menneissä emmekä tyydyttäytyä toimintamme ulkoisiin puitteisiin, ellei meillä ole tuoretta Hengen voitelua sisimmässämme. Vangit vaistoavat herkästi, puhummeko ulkokohtaisesti vai julistammeko pelastussanomaa itse pelastuksen kokeneina ja siinä eläen. Siksi meidän on jatkuvasti viivyttävä Jumalan kasvojen edessä ja rukoiltava uutta armoitusta joka kerta mennessämme palvelustehtäväämme, tapahtui se eturintamassa tai kuormastossa. Tässä rukoustyössä tarvitsemme koko jäsenistöämme. Vangit ja heidän omaisensa, samoin kuin vankiloiden koko henkilökunta tarvitsevat paljon esirukousta.

Yhteisessä rintamassa, Matti Salo

Juurtumattomat!

Meillä jokaisella vankilalähetillä on varmasti tapahtumia, jotka ovat jääneet erikoisesti mieleen, ja niin minäkin muistelen ja kirjoitan jotakin näiltä aloilta.

Keravan nuorisovankila, joka on ollut eräänlainen elämäntyöpaikka, sillä kävinhän siellä kymmeniä, jos en satoja kertoja. Niistä nyt muistan nuoren miehen, joka ihanasti tuli uskoon ja vapauduttuaan hänelle laitettiin kaikki tarvittavat, mitä elämiseen tulee. Hänelle annettiin ”eväspaketti” eli pieni uusi testamentti ja kehoitettiin ”syömään” tätä evästä ahkerasti. Mutta miten kävi? Joku aika myöhemmin Helsingin poliisi soitti ja pyysi, taas

kerran tunnistamaan ruumista. Niin menin. Lähellä Helsinkiä on Haaga-niminen kaupunginosa. Siellä lähellä suolla oli tunnistettava mies. Hän oli juuri tuo, jolle annettiin eväspaketti, mutta nähtävästi hän ei sitä "syönyt", sillä hän kuoli viinaan!

Toinenkin tapaus liittyy Keravan nuorisovankilaan. Siellä tuli eräs nuori mies elävään uskoon. Kun hänkin vapautui, niin laitoimme hänen elämänsä kuntoon. Hänelle hommattiin mm. auto, koska hän oli timpuri ammatiltaan ja tarvitsi kulkuneuvon. Tuo mies sai asunnon, auton, vaatteet. Hän kävi uskovien kasteella Keravan helluntaiseurakunnassa. Hän ei ollut alkoholiin menevä, mutta erilaisia naisjuttuja hänellä oli, ja niin hän jäi pois seurakunnan toiminnasta ja eli sitä yöelämää. Mutta sitten hänelle tuli synnin tunto, ja hän ilmoitti haluavansa palata seurakunnan yhteyteen. Tottahan toki se luvattiin. Hän lähti Helsingistä kohti Keravaa sinä iltana kuten tuhlaajapoika, mutta miten kävikään. Tuusulantiellä hän kai nukahti rattiin, ja auto syöksyi vastaantulijan kaistalle sillä seurauksella, että vastaan tulleen auton naisohjaaja kuoli heti ja tämä meidän ystävämme vasta sairaalassa! Ihmeellistä vaan, että tuo nainen, joka kuoli, oli juuri kai samana iltana antanut elämänsä Jeesukselle, eikä hän varmaan osannut odottaa tapaavansa Pelastajansa näin äkkiä!

Vielä on mielessä eräs mies, joka myös tuli uskoon. Tietenkin hänellekin laitettiin kaikki tarvittava kuntoon, kun hän vapautui. Hän sai työpaikan Keravan kaupungilta. Asuntokin saatiin, kun eräs elinkautinen antoi osakkeensa minun haltuuni, ja siihen minä majoitin näitä ystäviä. Kun sitten tuli sunnuntai, jolloin tämä mies piti siunata seurakunnan yhteyteen, niin silloin hän livahti ulos ja meni suoraan lähimpään kapakkaan juomaan. Hänelle oli lainattu rahaa, mutta ne velat jäivät maksamatta, ja miesparka jatkoi menoaan. Oli ikävä nähdä, kuinka likaisena ja ryysyisenä hän tuli alkoholistien leirille.

Usko ei ole joka miehen. Niin on kirjoitettu ja niin on asia myös nähtävä, tuntui miltä tuntui. Näitä muistellen olen viime aikoina puhunut juurtumisesta, ja kuinka tärkeätä on juurtua Jeesuksen rakkauteen ja Sanaan, sillä jos näihin ei juurruta, niin maailman myrsky kaataa, kuten kaataa juurtumattoman puunkin.

Monet vastaavat asiat palaavat mieleeni, mutta niistä en nyt kirjoita. Olkoon tämä neuvona, että uskovan pitää juurtua ja nimenomaan Jeesukseen ja Hänen rakkauteensa!

Antti Sainio